

Beløb, der altsaa kommer i Betragtning med Hensyn til Bestemmelsen af hans Valgret til Landstinget.

Finansministeren (Scharling): Det forekommer mig unægtelig, at det højtærede Medlem for Kjøbenhavn (Oct. Hansen) mere talte som en Idealist end som en praktisk Mand; thi han levede jo paa den Fiktion, at man i de forløbne Samlinger har været lige ved at naa til Enighed mellem de to Ting om et Forslag til en Formue- og Indkomstskat. Jeg har ved at gøre mig bekendt med de Forhandlinger, som have været førte i de foregaaende Aar og da særlig i det sidste Aar, ikke kunnet naa til denne Erkendelse. Det staar for mig afgjort saaledes, at de to Forslag, som ved de to sidste Behandlinger henholdsvis i dette og det andet Ting blev vedtagne, ere saa afvigende fra hinanden, at jeg ikke ser, at de aabne nogen rimelig Udsigt til Enighed. Selvfølgelig tør jeg ikke benægte, at naar man fremdeles i flere Aar fortsatte Forhandlingerne, kunde man til sidst naa til Enighed, men jeg maa blot meget bestemt modsige, at man ved de hidtil førte Forhandlinger er naaet til noget, der liguer Udsigt til Enighed om Formue- og Indkomstskatten. Det er netop dette, der har bevirket, at Regeringen har ment, at det dog var værd at prøve, om man ikke ad anden Vej end den hidtil betraadte snarere kunde naa til en Overenskomst, og jeg skal i saa Henseende henvise til, at der ogsaa i det andet Ting fra adskillige ret vægtige Stemmer er blevet kaldt paa Indkomstkildeskatten som det, man burde se at komme til.

Det ærede Medlem vilde endvidere gøre gældende, at Regeringens Forslag, hvis det vedtoges af dette Ting, var selvmorderisk for Tinget. Hvorledes det kan blive selvmorderisk, indser jeg i øvrigt ikke, men det vilde forandre noget Kredsen af de umiddelbare Vælgere. Om denne Forandring, hvis den vedtoges, virkelig vilde blive selvmorderisk for Tinget, skal jeg ganske lade staa, men jeg vil blot i saa Henseende slutte mig til den sidste ærede Taler, at det er en Fejltagelse af det ærede Medlem. Der kan ikke være nogen Tvivl om, at da Ejendomsskylden udredes til Staten af Ejendomsbesidderen, bliver det ham, der har erlagt denne Skat til Staten, og det bliver at medregne i det Beløb, han i det sidste Aar har betalt til Stat eller Amt i Skat, og da der jo i øvrigt ikke ved Kapitalskatten vil blive nogen saadan positiv Paavisning af, hvem der har betalt den,

vil der heller ikke være nogen Grund til i dette enkelte Tilfælde at lade disse Kapitalister særlig komme til at fremtræde som de egentlige Skatteydere. Men jeg skal, naar der spørges om, hvilken Indflydelse disse forskellige Forslag ville faa paa de umiddelbare Landstingsvælgeres Stilling, dog henvise til, at det, her er Tale om, er forholdsvis af ganske underordnet Betydning i Sammenligning med det Moment, at en Formue- og Indkomstskat til Staten altid vil skabe en ny Række af Skatteydere, der derved faa en Mulighed for at komme til at høre til de umiddelbare Vælgeres Kreds. Denne Mulighed bliver af saa meget større Betydning, jo højere man sætter Formue- og Indkomstskatten, og naar man gaar til en Indkomstskat af indtil $2\frac{1}{2}$ pCt. med Tillæg af en Formueskat af $1\frac{1}{4}$ pCt., saa vil der ganske sikkert ad den Vej skabes ikke faa umiddelbare Vælgere til Landstinget, som ville fortrænge en Del af de nuværende umiddelbare Vælgere og da navnlig af dem, der staa i den sidste Del af Rækken, derom kan der ikke tvivles, medens derimod en Indkomstskat som den af Regeringen foreslaaede, der kun skal opkræves med 1 pCt., og hvor Kapitalindtægten ikke kan medregnes efter den Maade, hvorpaa Skatten erlægges, frembyder en langt mindre Chance i saa Henseende.

De Behageligheder, som det ærede Medlem fremkom med til Regeringen, skal jeg ganske skænke ham. Jeg tror ikke, det er den Slags Udtalelser, som bidrage til at skabe en gensidig imødekommende Forhandling.

Det ærede 3die Medlem for 9de Kreds (Neergaard) erklærede, at han tidligere havde været en Ven af Indkomstkildebeskatningen, men at han i den foreliggende Skikkelse havde Betænkeligheder ved den, og disse syntes særlig at koncentrere sig i Frygten for, hvorledes det vilde gaa med Kreditforeningsobligationernes Kurs. Ja, det er jo et Punkt, hvor det er ganske umuligt at dokumentere noget med Sikkerhed. Det ærede Medlems Frygt for, at Kursen skal synke, kan for saa vidt have lige saa megen Vægt som min Formening om, at den ikke vil synke. Jeg tror ikke, man med Sikkerhed kan dokumentere hverken det ene eller det andet; men jeg vil dog sige, at jeg dog tror at kunne støtte min Formening ogsaa noget paa den Omstændighed, at den langt mere indgribende Foranstaltning, som man for nogle Aar siden gik til, at berøve Kreditorerne $\frac{1}{3}$ af den hidtidige Rente, jo saa godt som